

Угода

між Урядом України та Урядом Азербайджанської Республіки
про сприяння та взаємний захист інвестицій

(Угоду ратифіковано Законом N 578/97-ВР (578/97-ВР)
від 16.10.97)

Уряд України та Уряд Азербайджанської Республіки, які надалі іменуються "Договірні Сторони",

бажаючи поглиблювати економічне співробітництво між двома державами,

прагнучи створити сприятливі умови для здійснення інвестицій інвесторів однієї держави на території іншої держави,

визнаючи, що сприяння та взаємний захист цих інвестицій можуть поживити економічну ініціативу та покращити добробут обох народів,

домовились про нижченаведене:

Стаття 1

Визначення

Для цілей цієї Угоди:

1. Термін "інвестиція" охоплює будь-який вид активів, які вкладені в зв'язку з економічною діяльністю інвестором однієї Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони згідно з чинним законодавством останньої і включатиме, зокрема, але не виключно:

а) рухоме та нерухоме майно, а також інші майнові права, такі як іпотечні права і права застави;

б) право на часткову участь та інші форми участі в компаніях, фірмах, фондах і т. ін.;

в) право вимоги щодо грошових коштів, які були використані для створення економічних цінностей або щодо послуг, які мають економічну цінність;

г) права інтелектуальної власності, такі як, зокрема, авторські права, патенти, корисні моделі, промислові зразки і моделі, товарні знаки, фірмові найменування, виробничі та комерційні таємниці, технологія, "ноу-хау" та "гудвіл";

д) публічно-правові концесії, включаючи концесії на розвідку та видобуток природних ресурсів.

Зміна виду, в якому активи інвестовані, не зачіпає їх властивостей як інвестицій, за умови, що така зміна здійснена згідно з законодавством Договірної Сторони, яка приймає інвестицію.

2. Термін "доходи" означає суми, отримані від інвестицій за певний період, такі як частки прибутку, дивіденди або інші винагороди.

3. Термін "інвестор" означає:

а) фізичну особу, що є громадянином Договірної Сторони або постійно мешкає на території Договірної Сторони у відповідності з чинним законодавством;

б) юридичну особу, включаючи корпорацію, комерційну компанію, організацію чи асоціацію, засновану або будь-яким іншим чином

створену згідно з чинним законодавством Договірних Сторін.

4. Термін "територія" означає:

а) по відношенню до України - сушу і територіальні води України, а також виключну економічну зону і континентальний шельф, над яким Україна здійснює чи може здійснювати юрисдикцію та суверенні права з метою експлуатації, дослідження, або збереження природних ресурсів відповідно до міжнародного права;

б) по відношенню до Азербайджанської Республіки - територію Азербайджанської Республіки, визначену в Конституції Азербайджанської Республіки, включаючи морській простір, в межах якого можуть здійснюватись суверенні права Азербайджанської Республіки відносно морського дна, надр та їх природних ресурсів, а також будь-яку територію, яка визначена чи може бути визначена в подальшому згідно з міжнародним правом і законодавством Азербайджанської Республіки.

Стаття 2

Сприяння та допуск

1. Кожна з Договірних Сторін по можливості сприятиме інвестиціям інвесторів іншої Договірної Сторони і дозволитиме ці інвестиції відповідно до свого законодавства.

2. Жодна з Договірних Сторін на своїй території ніяким чином не буде перешкоджати шляхом прийняття довільних або дискримінаційних заходів управлінню чи розпорядженню інвестиціями інвесторів іншої Договірної Сторони, а також їх застосуванню та використанню.

Стаття 3

Національний режим та режим найбільшого сприяння

1. Кожна з Договірних Сторін забезпечує на своїй території відносно інвестицій інвесторів іншої Договірної Сторони режим не менш сприятливий ніж відносно інвестицій власних інвесторів чи інвестицій інвесторів третіх держав.

2. Цей режим не розповсюджується на переваги, які одна з Договірних Сторін надає інвесторам третіх держав в зв'язку з їх участю в митному або економічному союзі, загальному ринку або зоні вільної торгівлі чи в зв'язку з їх асоціацією з ними.

3. Режим, який надається згідно з цією статтею, не розповсюджується на пільги, які одна Договірна Сторона надає інвесторам третіх держав на підставі угоди про уникнення подвійного оподаткування або інших домовленостей з податкових питань.

Стаття 4

Експропріація

1. Інвестиції або прибутки інвесторів будь-якої Договірної Сторони на території іншої Договірної Сторони не будуть націоналізовані, експропрійовані або піддані заходам, які мають ефект, еквівалентний націоналізації або експропріації (надалі іменується "експропріація"), окрім як задля суспільних цілей згідно з чинним законодавством, на недискримінаційній основі і

супроводжуватимуться виплатою негайної, адекватної та ефективної компенсації.

2. Така компенсація дорівнюватиме справедливій ринковій ціні і експропрійованої інвестиції безпосередньо перед проведенням експропріації або перед тим, як про заходи щодо експропріації стало загально відомо, в залежності від того, що відбулось раніше. Компенсація сплачуватиметься без затримки, буде ефективно реалізовуватись та вільно переказуватись.

3. Компенсація буде включати відсоток за нормальною комерційною ставкою, визначеною на ринковій підставі для оцінки валют з дати експропріації до дати платежу.

4. Потерпілий інвестор матиме право згідно з законодавством Договірної Сторони, яка здійснила експропріацію, на негайний перегляд судовою або іншою компетентною і незалежною владою цієї Договірної Сторони його випадку і визначення, чи відповідає така експропріація та оцінка його інвестиції принципам, викладеним в цій статті.

Стаття 5

Компенсація за втрати

1. У випадку, якщо інвестиції інвесторів будь-якої з Договірних Сторін зазнають втрат внаслідок війни, збройного конфлікту, національного надзвичайного стану, перевороту, повстання, заколоту або внаслідок інших подібних дій на території іншої Договірної Сторони, їм надаватиметься останньою Договірною Стороною режим відносно реституції, відшкодування, компенсації або іншого рішення, не менш сприятливий ніж той, який остання Договірна Сторона надає своїм власним інвесторам або інвесторам будь-якої третьої держави.

2. Не зашкоджуючи умовам пункту 1 цієї статті, інвесторам однієї Договірної Сторони, які під час будь-яких дій, зазначених в цьому пункті, зазнають втрат на території іншої Договірної Сторони, які виникають внаслідок:

- а) реквізиції їх власності її силами або органами влади;
- б) руйнування їх власності її силами або органами влади, яке було викликане не воєнними діями або не вимагалося необхідною ситуацією,

буде надана справедлива та адекватна компенсація за втрати, які зазнали під час реквізиції або внаслідок руйнування власності.

Стаття 6

Переказ

1. Кожна з Договірних Сторін гарантує інвесторам іншої Договірної Сторони після сплати податків, зборів та інших обов'язкових платежів вільний переказ коштів в зв'язку з інвестиціями, зокрема:

- а) капітала та додаткових сум для підтримки або збільшення обсягу інвестицій;
- б) сум, сплачених на погашення позик, пов'язаних з інвестиційною діяльністю;
- в) виручки, яка виникає в зв'язку з повною або частковою ліквідацією або продажем інвестицій;

г) компенсацій, передбачених в статті 5 цієї Угоди.

2. Усі перекази платежів відповідно до цієї Угоди здійснюватимуться негайно за ринковою ставкою обміну валют, який діє на дату переказу, згідно з чинним законодавством відповідної Договірної Сторони, і переказуватимуться у вільно конвертованій валюті.

Стаття 7

Суброгація

Якщо одна з Договірних Сторін здійснює сплату сум своїм інвесторам на підставі гарантії інвестиції на території іншої Договірної Сторони, то інша Договірна Сторона, не зашкоджуючи правам першої Договірної Сторони згідно із статтею 10 цієї Угоди, визнаватимуть в силу закону або договору передачу першій Договірній Стороні всіх прав чи вимог цих інвесторів. Крім того, Договірна Сторона визнає вступ першої Договірної Сторони у всі ці права або вимоги (права, вимоги, які були передані), які перша Договірна Сторона має право здійснювати в тому ж обсязі, що і попередник по праву.

Стаття 8

Застосування інших правил

1. Якщо законодавство однієї Договірної Сторони або міжнародно-правові угоди, що існують між Договірними Сторонами поряд з цією Угодою або укладаються ними в майбутньому, містять загальне або спеціальне положення, згідно з яким інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони користуються більш сприятливим режимом, ніж згідно з цією Угодою, то таке положення переважатиме над положеннями цієї Угоди в тій частині, яка більш сприятлива.

2. Кожна з Договірних Сторін буде дотримуватись будь-якого іншого зобов'язання, яке вона взяла на себе відносно інвестиції інвесторів іншої Договірної Сторони на своїй території.

Стаття 9

Сфера дії

Ця Угода діє також відносно інвестицій, які були здійснені інвесторами однієї Договірної Сторони згідно з законодавством іншої Договірної Сторони на її території до набуття чинності цією Угодою.

Стаття 10

Вирішення спорів між інвестором однієї Договірної Сторони і іншою Договірною Стороною

1. Будь-який спір, який може виникнути між інвестором однієї Договірної Сторони і іншою Договірною Стороною в зв'язку з інвестицією на території цієї іншої Договірної Сторони, буде предметом переговорів між сторонами в спорі.

2. Якщо будь-який спір між інвестором однієї Договірної Сторони і іншою Договірною Стороною не може бути таким чином

вирішений протягом шести місяців, інвестор матиме право передати цей спір до:

(а) Міжнародного Центру з Вирішення Інвестиційних Спорів (ICSIB), маючи на увазі відповідні умови Конвенції про Вирішення інвестиційних Спорів між Державами і громадянами інших Держав, яка відкрита для підписання в Вашингтоні, Округ Колумбія 18 березня 1965 року, у випадку, коли обидві Договірні Сторони стали стороною цієї Конвенції, або

(б) арбітра чи міжнародного ad hoc арбітражного суду, заснованого згідно з Арбітражними Правилами Комісії Організації Об'єднаних Націй з Права Міжнародної Торгівлі (ЮНСИТРАЛ). Сторони спору можуть погодитися в письмовій формі змінити ці Правила. Арбітражні рішення будуть остаточними і обов'язковими для обох сторін спору.

Стаття 11

Вирішення спорів між Договірними Сторонами

1. Спори між Договірними Сторонами відносно тлумачення або застосування цієї Угоди повинні, по можливості, вирішуватись шляхом консультацій чи переговорів.

2. Якщо такий спір не може бути таким чином вирішений протягом шести місяців, він може бути переданий на прохання будь-якої з Договірних Сторін до Арбітражного Суду згідно з положеннями цієї статті.

3. Арбітражний Суд створюватиметься для кожного конкретного випадку наступним чином: протягом двох місяців після отримання звернення про арбітражне рішення, кожна з Договірних Сторін призначить одного члена цього Суду. Ці два члени потім оберуть громадянина третьої Держави, який після схвалення Договірними Сторонами, буде призначений Головою Суду (надалі іменується "Голова"). Голова буде призначений протягом трьох місяців з дати призначення інших двох членів.

4. Якщо протягом будь-якого з періодів, зазначених в пункті 3 цієї статті, необхідні призначення не були зроблені, буде запрошений Президент Міжнародного Суду Справедливості зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що він є громадянином будь-якої Договірної Сторони або якщо інші причини перешкоджають йому виконати вказану функцію, буде запрошений Віце-Президент, щоб зробити необхідні призначення. Якщо з'ясується, що Віце-Президент також є громадянином будь-якої Договірної Сторони або не може виконувати вказану функцію, член Міжнародного Суду Справедливості, наступний за старшинством, який не є громадянином будь-якої Договірної Сторони, буде запрошений зробити необхідні призначення.

5. Арбітражний Суд виносить свої рішення більшістю голосів. Такі рішення будуть обов'язковими. Кожна Договірна Сторона нестиме витрати відносно своїх членів суду і свого представництва в арбітражному судочинстві; витрати відносно Голови і витрати, які залишаються, обидві Договірні Сторони нестимуть в рівних частинах. Арбітражний Суд може визначати свою власну процедуру.

Стаття 12

Набуття чинності і припинення дії

1. Ця Угода набуває чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення про виконання Договірними Сторонами всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття чинності цією Угодою.

2. Ця Угода залишатиметься чинною протягом десяти років. Якщо жодна з Договірних Сторін не повідомить письмово про денонсацію цієї Угоди за шість місяців до сплину строку її дії, ця Угода продовжує свою дію на необмежений термін. Після сплину першопочаткових десяти років дія цієї Угоди може бути припинена в будь-який час за умови дотримання строку денонсації в дванадцять місяців.

3. Відносно інвестицій, здійснених до моменту проголошення дії цієї Угоди, положення статей 1-11 залишатимуться чинними протягом наступних десяти років з дати припинення дії Угоди.

Здійснено в м.Києві 24 березня 1997 року в двох дійсних примірниках, кожний українською, азербайджанською та російською мовами, причому всі тексти є рівно автентичними. У випадку виникнення розбіжностей при тлумаченні українського і азербайджанського текстів перевага надається тексту російською мовою.

За Уряд
України

За Уряд
Азербайджанської Республіки
